

[Rager.]

Til den højtærede Indenrigsminister vil jeg gerne gentage en Opfordring, jeg nylig har rettet til Ministeren angaaende en ny Boliglov for København. Forholdet er dette, at Lejligheder nu bliver ledige og i det Øjeblik, de er ledige, er frie med Hensyn til Prisen, og enhver, der følger Forholdene, ved, at de smaa Lejligheder uvægerligt stiger betydeligt i Pris i gamle Ejendomme. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der er meget stærk i ogsaa en nærgaaende personlig Kritik overfor os andre her i Salen, betegnede min Hjerne som svag og mit Hjerte som godt i Anledning af, at jeg rettede denne Opfordring for nylig til den højtærede Indenrigsminister. Jeg skal ikke komme ind paa at kritisere det ærede Medlems Hjerne, det vilde være et uhyggeligt Foretagende, men jeg skal gentage min Opfordring til den højtærede Indenrigsminister, idet jeg henviser til, at selv om man, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, er Tilhænger af en Prisstigningspolitik, kan det formentlig ikke i denne Tid være Meningen, at man er Tilhænger af en Prisstigningspolitik i Henseende til Udbyttet af københavnske Ejendomme, der befinder sig paa faste Hænder. Jeg anser i hvert Fald ikke en saadan Politik, der kun kan resultere i en Stigning af Forrentningen af de i Ejendommen investerede Kapitaler, for at være det rigtige. Jeg advarer i øvrigt imod Huslejstigninger, fordi vi ved, at saadanne bundfælder sig i Ejendommens Værdi. Vi risikerer en Omsætning til højere Priser, og vi risikerer, at den Dag kommer, hvor vi har været for højt oppe og saa Krakket kommer, naar vi skal ned. Jeg tror, at københavnske Husejere i Virkeligheden har været veltjente med, at vi har haft en Boliglov gennem mange Aar. Hvor havde vi ellers været henne? Havde da mange Ejendomme ikke været lige saa overkapitaliserede, som nu desværre en Række Landejendomme er? Jeg gentager derfor min Henstilling til den højtærede Indenrigsminister.

Jeg har derefter en Henvendelse til den højtærede Handelsminister angaaende Valutacentralens Virksomhed. Det er ikke noget i Smag med den sorte Bog, det er kun en Lettelse i den almindelige Administration, jeg vil gøre en Henstilling om. Det er jo i alle Parters velforstaaede Interesse, at Afviklingen af de daglige Forretninger gaar saa let som muligt, men det glipper undertiden paa et Punkt, nemlig naar der er Tale om de Valutaattester, som skal forelægges ved Indklareringen. Naar man

har blandede Smaasendinger, kan der ofte være Indhold deri, der falder ind under 3—4 forskellige Grupper, og man kan ikke altid straks, i hvert Fald kan Indklareren ikke, altid se det paa Fakturaen. Han maa saa først appellere til Toldvæsenets Velvilje for at faa Lov til at se Sendingen igennem og konstatere, under hvilke Grupper den skal klareres. Saa maa Modtageren undersøge, om han er i Besiddelse af Valutaattester udstedt netop for disse Grupper, og er han det ikke, ja, saa maa han ansøge Valutacentralen om, at den Valuta, han har til Raadighed fra samme Land og samme Hovedgruppe, overføres til andre Undergrupper. Normalt er der aldrig fra Valutacentralens Side nogen som helst Indvending herimod, det sker ganske automatisk, men det tager Ekspeditionstiden, der er 1—2 Gange 24 Timer, og i den Tid kan man ikke faa Sendingen hjem. Arbejdet staar ganske i Misforhold til, hvad en saadan Sending kan være værd. Jeg vil henstille til Overvejelse, om man ikke ved saadanne Smaasendinger, f. Eks. til en Værdi af under 500 Kr. og bestaaende af en enkelt Kasse, kunde komme noget lettere igennem ved at lade Toldvæsenets paa Stedet værende Personale foretage Toldklareringen, uden at man først skal gaa den beskrevne Skærsild igennem. Tolden skal naturligvis erlægges efter Toldtarifnumre, og Formaliteter, hvis de er nødvendige, kan endelig bringes i Orden bagefter, Ansvar gøres gældende, hvis Misbrug finder Sted.

Jeg vender mig derefter med nogle Bemærkninger til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Jeg udtalte mig ved Finanslovbehandlingen i 1929 — det findes refereret Sp. 631 i Folketingstidenden fra den Gang — angaaende Spørgsmaalet om vor Elektricitetsproduktion og Elektricitetsfordeling, og jeg udtalte den Gang bl. a., at jeg havde paa Fornemmelsen, at Elektricitetskommissionen var i Smeltdigelen. Den højtærede Minister bekræftede dette, Bekræftelsen findes samme Aargang Sp. 868.

Siden den Tid er der sket dette, at Elektricitetskommissionen ved sin Side har faaet et raadgivende Udvalg, endvidere dette, at der foreligger Planer, som har været drøftet af de forskellige Elektricitetsværkers Organisationer angaaende Elektricitetskommissionens og det raadgivende Udvalgs Afløsning af et saakaldt Elektricitetsraad. Dette Elektricitetsraad skulde have videregaaende Beføjelse end Elektricitetskommissionen. Kommissionen indskrænker sig til det rent tekniske samt til